

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/41972 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 11 mei 2007 in het geding
tussen:

appellante

en

het Centraal Orgaan opvang asielzoekers.

1. Procesverloop

Bij besluit van 31 juli 2006 heeft het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (hierna: het COA) een verzoek van appellante om vergoeding van legeskosten afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 mei 2007, verzonden op 14 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 8 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 22 juni 2007 heeft het COA een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. B. van Wagtendonk, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. R.S.D. Ramrattansing, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Wagtendonk
Lid van de enkelvoudige kamer

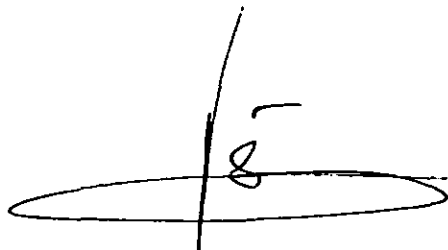
w.g. Ramrattansing
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 juli 2007

408

Verzonden: 17 JULI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

A1

2643



Centraal Orgaan opvang asielzoekers

VluchtelingenWerk NOP / Urk

T.a.v. mw L. van Vilsteren

Oosterringweg 41

8315 PS Luttelgeest

cluster

Friesland

31-07-06

F106u.0419

Vossemeerdijk 40

Rijk PN Dronen

telefoon 0321 38 75 00

datum

oms kenmerk

onderwerp

achtelingen bij

nummer

fax

bijlage(n)

uw brief

Vergoeding legeskosten mevr.
F106u.0419

Uw aanvraag d.d. 31 juli 2006.

Geachte mevrouw van Vilsteren,

Bij schrijven van 28 juli 2006 heeft u het COA verzocht tot vergoeding van de door uw cliënt verschuldigde legeskosten in verband met de door u voorgenomen aanvraag verblijfsvergunning regulier met doel verblijf bij haar Nederlandse zoon. Ik bericht u hierbij als volgt:

In artikel 9, eerste lid, aanhef en onder g van de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005 (Staatscourant 3 februari 2005, nr 24, verder Rva 2005) is bepaald:

'De opvang in een opvangcentrum omvat in elk geval de volgende verstrekkingen:
(...)

g. *betaling van buitengewone kosten.'*

In artikel 17 van de Rva 2005 is vervolgens bepaald wat onder buitengewone kosten dient te worden verstaan. Artikel 17, tweede en derde lid van de Rva 2005 bepaalt in dit verband:

'Buitengewone kosten zijn noodzakelijke kosten die vanwege hun aard of hoogte in redelijkheid niet geacht kunnen worden door de asielzoeker zelf te worden betaald.'

'Buitengewone kosten worden slechts betaald voorzover vooraf door het Centraal Orgaan opvang asielzoekers toestemming is verleend voor het maken van deze kosten, met uitzondering van kosten die voortvloeien uit noodsituaties waarin geen mogelijkheid bestond tot het verzoeken om toestemming.'

Uit de toelichting op artikel 17 van de Rva 2005 blijkt dat een asielzoeker aanspraak maakt op vergoeding van buitengewone kosten ingeval:

Correspondentie uitsluitend
aan het postadres met
vermelding van de datum en
het kenmerk van deze brief



1. *het noodzakelijke kosten betreft en;*
2. *in die kosten niet op andere wijze kan worden voorzien.*

Legeskosten worden evenwel niet als buitengewone kosten vergoed. Hiertoe is redengevend dat de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie met de invoering van de Rva 2005 het oogmerk had om legeskosten niet langer als buitengewone kosten te vergoeden. Dit is in lijn met het beleid¹, zoals tussen de Minister en de Tweede Kamer overeengekomen, en waarvan het uitgangspunt is dat voor on- en minvermogenden geen apart tarief zal gelden en evenmin in een hardheidsclausule zal worden voorzien. Tevens is de vreemdeling zelf verantwoordelijk voor het nakomen van zijn (financiële) verplichtingen. Nu de aanvraag waarvoor de leges worden geheven voorts niet gerelateerd is aan het verblijf in het centrum, een reguliere aanvraag geeft immers geen recht op opvang en het indienen van een reguliere aanvraag staat niet aan het eindigen van de opvang in de weg, is er geen reden de legeskosten van u / uw cliënt te vergoeden. Uw situatie verschilt immers niet van vreemdelingen die een reguliere aanvraag indienen, maar buiten de opvang van het COA verblijven. Ook zij zullen zelf in de legeskosten moeten voorzien.

Gezien het voorgaande kunnen door de u aangegeven gronden niet tot een ander oordeel leiden.

Het verzoek tot vergoeding van de legeskosten vindt derhalve geen grondslag in artikel 17 van de Rva 2005 en het daarop ontwikkelde beleid. Het COA zal dan ook niet tot vergoeding van de legeskosten overgaan en wijst uw verzoek derhalve af.

Tegen dit besluit kunt u binnen vier weken na de dag waarop het aan u is bekendgemaakt beroep instellen bij de Vreemdelingenkamer van de rechtbank 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient u te richten aan:

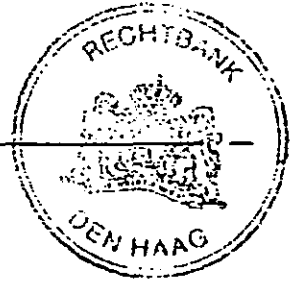
Centraal Inschrijfbureau Vreemdelingenzaken
Postbus 1601
2003 BR Haarlem
Faxnummer: 023 - 512.66.01

Het Bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers,
namens deze,
de algemeen-directeur,
namens deze,

Marenne van Kempen
Manager Opvang cluster Flevoland

¹ Kamersstukken II, 2003/04, 29 200 VI, nr 165

uitspraak



RECHTBANK DEN HAAG

Zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummers: AWB 06/41972 COA

**uitspraak van de enkelvoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken d.d.
11 mei 2007**

inzake

geboren op van Iraanse nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde: mr. B.A. Palm, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

het bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA), verweerder.

Inleiding

1.1 Bij brief van 28 juli 2006 heeft eiseres verweerder verzocht om vergoeding van de door haar verschuldigde legeskosten in verband met de door haar ingediende aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'verblijf bij kind'. Bij brief van 31 juli 2006 heeft verweerder het verzoek afgewezen.

1.2 Bij beroepschrift van 28 augustus 2006, ontvangen op 29 augustus 2006, heeft eiseres tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. De gronden van beroep zijn ingediend bij brief van 13 oktober 2006. Op 3 november 2006 zijn de op de zaak betrekking hebbende stukken van verweerder ter griffie ontvangen. In het verweerschrift van 26 maart 2007 heeft verweerder geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

1.3 Het geding is behandeld ter zitting van 30 maart 2007 waar eiseres niet in persoon is verschenen. De gemachtigde van eiseres en verweerder hebben aan de rechtbank medegedeeld niet ter zitting aanwezig te zullen zijn.

Overwegingen

2.1 Eiseres heeft verweerder verzocht de kosten te vergoeden van de leges die verschuldigd zijn in verband met haar aanvraag om een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf bij kind'.

2.2 Verweerder heeft dit verzoek afgewezen aangezien legeskosten niet als buitengewone kosten in de zin van artikel 9, eerste lid, aanhef en onder g, van de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005 (Staatscourant 3 februari 2005, nr. 24, verder Rva 2005) jo. artikel 17 Rva 2005 worden vergoed.

2.3 Eiseres bestrijdt dit besluit en voert daartegen aan dat verweerder ten onrechte haar

aanvraag tot vergoeding van leges niet heeft gehonoreerd. Het bestreden besluit is in strijd met het bepaalde in artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), omdat verweerder zich ten onrechte niet heeft uitgelaten over de vraag waarom in het geval van eiseres geen aanleiding is gevonden om van het beleid, zoals verwoord in de Rva 2005, af te wijken. Daartoe verwijst zij naar de overgelegde uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 17 februari 2006. Tenslotte stelt eiseres zich op het standpunt dat het bestreden besluit wellicht onbevoegd is genomen omdat onduidelijk is of het besluit door een bevoegde persoon is genomen en ondertekend.

2.4 Ingevolge artikel 12 Wet Centraal Opvang Asielzoekers (COA) kan de Minister regels stellen met betrekking tot verstrekkingen aan asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen als bedoeld in artikel 3, tweede lid, Wet COA. De Minister van Justitie (toenmalige Staatssecretaris van Justitie) heeft van deze bevoegdheid gebruik gemaakt door de vaststelling, bij ministerieel besluit van 18 december 1997 (Stcrt. 246), van de Rva. Nadien is de Rva meermalen gewijzigd. De Rva voorziet in de opvang van asielzoekers die niet beschikken over voldoende middelen om in de noodzakelijke kosten van het bestaan te voorzien.

2.5 In artikel 9, eerste lid, aanhef en onder g, van de Rva 2005 is bepaald dat de opvang in een opvangvoorziening in elk geval omvat de betaling van de buitengewone kosten.

2.6 In artikel 17 van de Rva 2005 is vervolgens vastgesteld wat onder buitengewone kosten dient te worden verstaan. Artikel 17, tweede lid, van de Rva 2005 bepaalt in dit verband dat buitengewone kosten zijn: noodzakelijke kosten die vanwege hun aard of hoogte in redelijkheid niet geacht kunnen worden door de asielzoeker zelf te worden betaald.

2.7 Met de publicatie in de Staatscourant op 12 september 2006 (nr. 177/pag.7) is de RvA 2005 gewijzigd. Blijkens artikel II werkt deze wijziging terug tot 1 januari 2006. In artikel 17, vijfde lid, van de RvA 2005 is thans bepaald dat de kosten die samenhangen met een door de asielzoeker ingediende aanvraag als bedoeld in artikel 24, tweede lid, van de Vw 2000, dan wel met een door de asielzoeker gepleegde onrechtmatige daad, gepleegd misdrijf of begane overtreding in ieder geval geen buitengewone kosten zijn, als bedoeld in het eerste lid.

De rechtbank overweegt als volgt.

Ten aanzien van de ontvankelijkheid

2.8 Ingevolge artikel 6:7 van de Awb bedraagt de termijn voor het indienen van een beroepschrift zes weken.

2.9 Ingevolge artikel 69 van de Vw bedraagt de termijn voor het indienen van een bezwaar- of beroepschrift, in afwijking van artikel 6:7 van de Awb, vier weken.

2.10 Ingevolge artikel 6:8, eerste lid, van de Awb vangt de termijn aan met ingang van de dag na die waarop het besluit op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt.

2.11 De rechtbank zal in dit geding de ontvankelijkheid van het beroep beoordelen. Zij zal daarbij allereerst onderzoeken of het beroepschrift tijdig is ingediend.

2.12 Bij besluit van 31 juli 2007 heeft verweerder het verzoek van eiser van 28 juli 2006

strekkende tot vergoeding van verschuldigde legeskosten in verband met de voorgenomen aanvraag verblijfsvergunning regulier met doel 'verblijf bij kind' afgewezen. Het beroepschrift van eiser hiertegen is op 29 augustus 2006 ontvangen.

2.13 Nu uit het bestreden besluit niet bleek wanneer deze is verzonden heeft de rechtbank, in verband met de ontvankelijkheid van het beroepschrift, verweerder op 27 maart 2007 verzocht om gedocumenteerd aan te tonen wanneer het besluit van 31 juli 2007 is verzonden. Bij faxbericht van 29 maart 2007 heeft verweerder laten weten dat hij niet heeft kunnen achterhalen op welke datum de bestreden beschikking is verstuurd.

2.14 Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State eerder heeft overwogen in de uitspraak van 26 september 2001, AB 2002, 176, staat voorop dat, indien een besluit niet aangetekend dan wel met bericht van ontvangst is verstuurd, het bestuursorgaan aannemelijk moet maken dat dit besluit is verzonden. Daarin is verweerder in dit geval niet geslaagd, nu verweerder blijkens zijn mededeling op 29 maart 2007 niet aannemelijk heeft kunnen maken wanneer het bestreden besluit van 31 juli 2006 is verzonden. De mededeling van verweerder dat een afwijzing van een verzoek om buitengewone kosten in zijn algemeenheid op dezelfde datum als waarop het besluit is genomen, naar de aanvrager wordt verstuurd en de verklaring van een betrokken medewerker dat daar in dit geval ook vanuit wordt gegaan is hiertoe onvoldoende. Nu door verweerder niet aannemelijk is gemaakt dat het bestreden besluit op 31 juli 2007 is verzonden en diensgevolge de beroepstermijn de dag daarop volgend is aangevangen, is de rechtbank van oordeel dat het beroepschrift van 28 augustus 2006, door verweerder ontvangen op 29 augustus 2006, tijdig is ingediend.

Ten aanzien van het beroep

2.15 De rechtbank stelt vast dat het bestreden besluit op 31 juli 2006 is genomen en ondertekend door M. van Kempen in de hoedanigheid van Manager Opvang cluster Flevoland. In de brief van 28 juni 2005 wordt door de directeurs opvang, M. van Beek en H. Torremans, aangegeven dat het van belang is dat de beschikking wordt ondertekend door de daartoe gemandateerde functionaris en dat dit in ieder geval de Manager opvang is. Reeds gelet op het voorgaande kan de stelling van eiseres dat de beschikking wellicht onbevoegd is genomen - nog afgezien dat deze onvoldoende is geconcretiseerd- niet slagen.

2.16 In geschil is voorts de vraag of verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de legeskosten ingevolge artikel 17 van de Rva 2005 niet als buitengewone kosten kunnen worden vergoed.

2.17 De rechtbank stelt vast dat zowel de aanvraag als het bestreden besluit zijn gedateerd na 1 januari 2006, zijnde de datum waarop de wijziging van artikel 17 van de Rva in werking is getreden. Op dat moment was de Rva 2005 van kracht, zodat verweerder de onderhavige aanvraag terecht heeft getoetst aan artikel 17 van die regeling. In de toelichting bij de aanvulling van artikel 17, zesde lid, van de Rva (zie de Staatscourant van 12 september 2006 nr. 177/pag.7) staat expliciet vermeld dat de in dit lid opgesomde uitzonderingen op de hoofdregel dat legeskosten niet voor vergoeding als buitengewone kosten in aanmerking komen, limitatief zijn. Tevens is in de toelichting opgenomen dat de uitzondering uitdrukkelijk niet is bedoeld als hardheidsclausule.

2.18 Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich op goede gronden op het standpunt gesteld dat eiseres ingevolge artikel 17 van de Rva 2005 geen recht heeft op vergoeding van de

legeskosten voor de door haar ingediende aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning onder de beperking 'verblijf bij kind'. Voor zover eiseres een beroep doet op het gelijkheidsbeginsel is de rechtbank van oordeel dat reeds op grond van de omstandigheid dat dit beroep niet is onderbouwd, dit niet kan leiden tot een ander oordeel.

2.19 Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat de bestreden beschikking in strijd is met het bepaalde in artikel 4:84 van de Awb, nu verweerder zich in het besluit ten onrechte niet heeft uitgelaten over de vraag waarom er in het geval van eiseres geen aanleiding is gevonden om van het beleid, zoals verwoord in het Rva af te wijken. Nu artikel 4:84 van de Awb ziet op beleidsregels en de Rva 2005 een algemeen verbindend voorschrift is, kan deze stelling reeds op deze grond niet slagen.

2.20 Aangezien ook overigens geen aanleiding bestaat om te oordelen dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven, wordt het beroep ongegrond verklaard.

2.21 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. F.M.D. Aardema, lid van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken, en uitgesproken in het openbaar op 11 mei 2007, in tegenwoordigheid van mr. M.H. Boomsma als griffier.

Boomsma

de griffier

Aardema
de rechter

afschrift verzonden op:

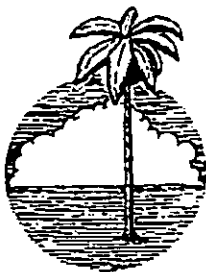
14 MEI 2007

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Ook als u in deze uitspraak (gedeeltelijk) in het gelijk bent gesteld, kan het van belang zijn hoger beroep in te stellen voor zover de rechtbank gronden uitdrukkelijk en zonder voorbehoud heeft verworpen en u daar niet in wilt berusten.





ADVOCATENKANTOOR PALM

Maliebaan 39 A
3581 CC Utrecht
T: 030 234 11 50
F: 030 234 11 53

mr B.A. Palm
mr S. Coenen
mrw. A. Lewa (chef de bureau)

HOGER BEROEPSCHRIFT

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak, Hoger beroep
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

PER FAX: 070 - 365 13 80

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3448-C	
- 8 JUN 2007	
ZAAKNR.	03960
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Ten behoeve van de vreemdeling

Naam:	
Geboortedatum:	
Nationaliteit:	
Geslacht:	v
Woon- of verblijfplaats:	p/a advocaat

te dezer zake domicilie kiezende ten kantore van zijn gemachtigde aan de Maliebaan 39A 17 te (3581 CC) Utrecht.

Gegevens van de door bovengenoemde vreemdeling tot het indienen van dit hoger beroep bepaaldelijk gevolmachtigde

Naam gemachtigde:	mr B.A. Palm
Kantoor:	Advocatenkantoor Palm
Adres:	Maliebaan 39A
Postcode:	3581 CC
Plaats:	Utrecht
Telefoon:	030 234 11 50
Fax:	030 234 11 53
Dossiernummer:	0701.16

Omschrijving uitspraak

Instantie:	Rechtbank Utrecht, Vreemdelingenkamer
Registratienummers:	AWB 06/41972
Datum uitspraak:	11/05/07
Datum verzending afschrift:	14/05/07

GRIEVEN:

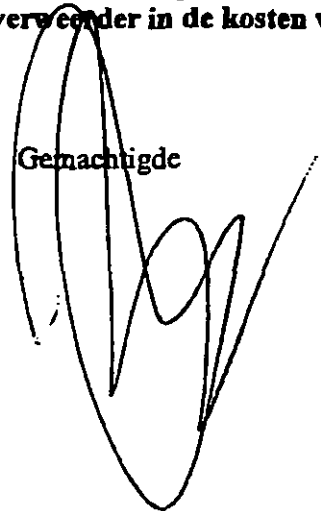
Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak waarvan hoger beroep en voert daartoe het volgende aan.

1. Appellant verzet zich tegen de uitspraak van de rechtbank waarin deze oordeelt dat de beslissing van het COA de voor de aanvraag tot afgifte van een verblijfsvergunning verschuldigde leges niet aan appellant te vergoeden juist is.
2. Ten onrechte gaat de rechtbank in haar uitspraak niet in op het feit dat verweerder ten onrechte heeft afgezien van de op grond van de AWB bestaande hoorplicht in de bezwaarfase. Hiertoe acht appellant van belang dat, gezien de door appellant in bezwaar aangevoerde argumenten, wel degelijk reden voor verweerder reden bestond om appellant in bezwaar te horen.
3. Appellant heeft in de bezwaar- en beroepsprocedure voldoende en beargumenteerd aangetoond dat en waarom verweerder in het geval van appellant gebruik dient te maken van haar bevoegdheid af te wijken van de door verweerder in dit verband gekozen beleidsregels. Naar het oordeel van appellant is hiertoe door de rechtbank in haar oordeel hieromtrent onvoldoende gemotiveerd aangegeven waarom verweerder in haar redenering gevolgd dient te worden dat niet van de beleidsregels afgeweken behoeft te worden. De rechtbank handelt naar het oordeel; van appellant hiermee derhalve in strijd met 3:46 AWB. De rechtbank laat na haar overwegingen in deze deugdelijk te onderbouwen en motiveren. Appellant verwijst naar de bijgaande uitspraak van de rechtbank Den Haag, zittinghoudende te Dordrecht van 05/09/06 (AWB 05 / 37675).
4. De rechtbank beslist gezien bovenstaande ten onrechte dat het beroep ongegrond zou zijn en dat derhalve geen proceskostenveroordeling wordt toegekend.

Verzocht wordt bovengenoemde uitspraak te vernietigen, het beroep in eerste aanleg alsnog gegrond te verklaren, onder veroordeling van verweerder in de kosten van de procedure.

Utrecht, 8 juni 2007

Gemachtigde



Bijlage: de uitspraak waarvan hoger beroep

*

Toevoeging is aangevraagd